Πρώ τα απ' όλα η είδηση.

Η Ο.Μ.Α.Ε. σε συνέντευξη Τύπου που παρέθεσε την Παρασκευή 29/7ου το μεσημέρι, έκανε γνωστό ότι ο πρόεδρος Δημ. Μιχελακάκης και η επικεφαλής της Επιτροπής αγώνων, Αν. Πασαλή ταξίδεψαν στο Μόναχο, όπου συνάντησαν το μέλος του Παγκόσμιου Συμβουλίου Motorsport της FIA Hermann Tomczyk, τον γενικό γραμματέα Jean-Louis Valentin και την νομική εκπρόσωπο της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας Severine Sarbu. Εκεί λοιπόν συζητήθηκε το θέμα του pouvoir sportif. Παρόν ήταν και κλιμάκιο της Ε.Λ.Π.Α που εκπροσωπήθηκε από τον πρόεδρο της Άγγελο Μπαβέλα και τον Χρήστο Τράκκα του οποίου η θεσμική του σχέση με τη Λέσχη δεν είναι γνωστή.

Το πρωτόκολλο προέβλεπε, πρώτα συνάντηση των εκπροσώπων της Ε.Λ.Π.Α. το χρονικό μήκος της οποίας, ξεπέρασε κατά 15 λεπτά το προγραμματισμένο χρονικό πλαίσιο. Ακολούθως, προέβλεπε συνάντηση των εκπροσώπων της Ο.Μ.Α.Ε. ίσης χρονικής διάρκειας με εκείνης της Λέσχης, η οποία ξεπέρασε κατά μια ώρα και 45 λεπτά το προγραμματισμένο χρονικό πλαίσιο και τέλος προέβλεπε κοινή συνάντηση, η οποία σε έγινε ποτέ.

Οι δυο πλευρές κατέθεσαν τα στοιχεία, τις απόψεις τους, τα επιχειρήματά τους και η τελική απόφαση θα ανακοινωθεί είτε τον Σεπτέμβριο, είτε τον Δεκέμβριο κατά την διάρκεια του Παγκόσμιου Συμβουλίου της FIA.

Πάμε και στο σχόλιο.

Πρέπει να το έχουμε ξαναπεί. Τούτη η διαμάχη για το μέλλον του Ελληνικού μότοσπορ έχει τόσο, μα τόσο ενδιαφέρον. Αυτή η μικρή κυψέλη που ασχολείται με το αντικείμενο,

άκρως αδιάφορη για τη συντριπτική πλειοψηφία των υπολοίπων Ελλήνων, αλλά και εξίσου ακατάληπτη για όσους νομίζουν, από τους σχετικά κοντινούς, ότι κατέχουν το αντικείμενο.

Είναι μια ενδιαφέρουσα ζύμωση. Ακόμα πιο ενδιαφέρουσα, όμως, πάνω σε αυτό μωσαϊκό των χαρακτήρων είναι οι συμμαχίες, οι συσχετισμοί που διαγράφονται.

Πως διαμορφώνονται και ενίοτε πως μετακινούνται, οι ιδέες, οι απόψεις, οι θέσεις και με τι κριτήρια. Πάνω σε μια βάση σοβαρής απουσίας ενημέρωσης, πιθανότατα σοβαρότερης έλλειψης αντίληψης γαρνιρισμένα με μικροσυμφέροντα. Άτομα που έχουν πρόσφατα αλλάξει κουβέντες βαριές, ασήκωτες, στο επίπεδο του φτηνού χυδαίου, μετ΄ ολίγον χαριεντίζονται και αλλάζουν με άνεση φιλοφρονήσεις στα και, μέσα μαζικής διαδικτύωσης, αποκαλούμενα. Άλλη μια ανορθογραφία κι αυτή, άλλο ένα πολιτιστικό στοιχείο με αρνητικό πρόσημο.
Τι μπορεί να αξίζει τόσο πιο ακριβά από την ακεραιότητα και την αξιοπρέπεια άραγε;

Μα τι έχει συμβεί στα αλήθεια;
Ότι περίπου και στην πατρίδα. Έχουμε ξοδέψει, εδώ και καιρό, το μέλλον μας, σε μικρές φτηνές δόσεις. Αυτό σαν απαλή περιγραφή. Ως ουσία, στο συγκεκριμένο θέμα, η Λέσχη σπατάλησε οτιδήποτε μπορούσε να σπαταληθεί μετά την διοίκηση Δαρδούφα.

Λάθος άνθρωποι, σε λάθος θέσεις, σε μια διαδικασία παράδοξης διαδοχής όπου τα συντηρητικά μεν, καλλιεργημένα δε στελέχη, άρχισαν προοδευτικά να τα διαδέχονται, άνευροι, αμόρφωτοι, μωροφιλόδοξοι, καιροσκόποι μετατρέποντας την Ε.Λ.Π.Α. σε μια πελώρια αμαρτία.

Αν δεν παρέσερνε στο βυθό το έρμο το μηχανοκίνητο σπορ, δεν άξιζε για αυτή την αμαρτία να αφιερώναμε ούτε λέξη. Να όμως, που ήμαστε αναγκασμένοι να παρακολουθούμε το αναξιοπρεπές ψυχορράγημά της. Κι όλα αυτά, από εκεί που πέρασε ένας Σταθάτος, ένας Γιανουλάτος.

Κι όταν γράφεται ότι τράβηξε στον πάτο το σπορ, δεν εννοώ ούτε για το ότι δεν έχουμε το Ακρόπολις στο WRC, ούτε διότι δεν έγινε αγώνας F1 στο Ελληνικό, ούτε κάθε άλλο μεγαλόσχημο σχέδιο. Εννοώ ότι ως εικόνα, ως επίπεδο και κυρίως ως κουλτούρα, το σπορ είναι χαμηλότερα, πολύ χαμηλότερα από την δεκαετία του '60.

Η πρόσφατη επίσκεψη του προέδρου της ΟΜΑΕ και της προέδρου επιτροπής αγώνων στο Μόναχο και η συνάντησή τους με ανώτατα στελέχη της FIA είχε έναν στόχο. Την ολοκληρωτική απαγκίστρωση του σπορ από την Λέσχη. Pouvoir sportif είναι οι δυο λέξεις που χωρίζουν την ΟΜΑΕ από την ελευθερία της. Τον Σεπτέμβριο, ή το Δεκέμβριο στο παγκόσμιο συμβούλιο το θέμα θα τελεσιδικήσει, το δακτυλίδι θα δοθεί.

Κι' όταν τελειώσει με το θέμα αυτό, η Ομοσπονδία πέρα από τον προγραμματισμό και την ευθύνη, των αγώνων, πέρα από το κυνήγι της επιστροφής του «Ακρόπολις» στο WRC, θα έχει έρθει η ώρα να ξεκινήσει το πιο βαρύ, το πιο δύσκολο, έργο της. Να συστήσει υγιή, αγωνιστική κουλτούρα. Κάτι πολύ χρονοβόρο. Όσο χρόνο χρειάστηκε για να χάσει τη χάρη, τη λάμψη, το χαρακτήρα της, άλλο τόσο θα χρειαστεί μέχρι να την ξανάβρει.

Εκτός αν ακολουθηθεί το μονοπάτι του Ροβεσπιέρου.